

Mor Josep M. Llongueras 'Llongue'

El músic sabadellenc va ser cantant i guitarrista de La Madam, durant els 80s | En solitari ha deixat una herència de set discos

Josep Maria Llongueras 'Llongue', nascut a Sabadell el 13 d'octubre de 1959, ha mort a l'edat de 63 anys. Va ser un músic referencial per al pop en català dels anys 80s, com un dels líders de la formació vallesana **La Madam**. Les seves cançons eren plenes de matisos sorprenents i amb unes lletres que suggerien unes imatges que no acabaven d'encaixar al món real.

La Madam es va fundar el 1987 a Sabadell amb components de diverses formacions locals que no havien debutat discogràficament. El caràcter del grup estava marcat pel duet creatiu format per **Aleix Creus** i **Llongue**, i presentava com a resultat unes lletres surrealistes i una melodies fresques i atractives. Bona mostra d'això ja queda reflectit al seu primer disc, *Sense pressa* (Picap, 1987), però es palesa de manera singular a l'EP *Creus que és una bona idea?* (PDI, 1988). Potser el moment de màxima creativitat del quartet s'assoleix amb el disc *Micos i mones* (Discmedi, 1989). A partir d'aquell moment la relació entre els dos principals compositors i lletristes esdevé més tensa. El seu darrer treball va ser *1991* (Discmedi, 1991), i en realitat es tracta de dos discos diferenciats, perquè la línia creativa de **Creus** ja no tenia res a veure amb la de **Llongue**. El 1992 el grup va decidir separar-se, i **Creus** va publicar un disc en castellà sota el nom de **Mucho Gusto**. El 1996, el bateria **Eliseu Fornells** va morir en un accident domèstic.

La Madam, en una imatge promocional. Foto: Arxiu Enderrock

Després de la dissolució de **La Madam**, **Llongue** va encetar una carrera en solitari amb la qual manté l'estil que ja li coneixíem. Va ser el primer integrant d'un dels grups de l'anomenat 'rock català' que va signar discos amb el seu nom i cognom, abans que ho fessin **Gerard Quintana**, **Adrià Puntí** o **Pep Sala**. La primera referència va ser un disc anomenat *Balades i vetllades* (Discmedi, 1992), amb el qual va donar sortida a cançons de l'època de **La Madam** que no havien tingut cabuda al grup. Amb posterioritat va presentar tres discos més: *La bèstia* (Papa Music, 1995), *Marilú* (Papa Music, 1997) i *Jocs prohibits* (Nat Team Media, 2006). En aquest temps també va enregistrar i produir discos d'altres grups i cantants. Els seus últims treballs van ser *Els meus amics* (Nat Team Media, 2010), *El mestre ha estat a casa* (Nat Team Media, 2013) i *L'hora viscuda* (Segell Microscopi, 2020). Les cançons d'aquesta etapa ens mostren la cara tendra, però indòmita, d'un músic dotat per la creació de melodies amb ganxo.

L'enterrament serà demà diumenge 9 de juliol a les 9:30h al cementiri de Belver de Cinca, a la comarca aragonesa del Baix Cinca, on feia temps que residia.